

ตารางที่ 57 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมกับปัจจัย
ที่影响กับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้าน¹
การเมืองทุนในการดำเนินกิจการสูง

ระยะเวลาดำเนิน กิจการ	ระดับผลประกอบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1-5 ปี	34 (44.2)	21 (27.3)	16 (20.8)	5 (6.5)	1 (1.3)	77 (100.0)
มากกว่า 5 ปี	61 (40.9)	41 (27.5)	29 (19.5)	14 (9.4)	4 (2.7)	149 (100.0)
รวม	95 (42.0)	62 (27.4)	45 (19.9)	19 (8.4)	5 (2.2)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 1.120$$

$$(P > 0.05)$$

$$P = 0.891$$

จากตารางที่ 57 แสดงว่าระยะเวลาการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม
ในเขตภาคเหนือไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเดียวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่ง¹
สมัยใหม่ในด้านการเมืองทุนในการดำเนินกิจการสูง

ตารางที่ 58 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมกับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
มีระบบข้อมูลที่ดี

ระยะเวลาดำเนิน กิจการ	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1 - 5 ปี	18 (23.4)	32 (41.6)	21 (27.3)	6 (7.8)	-	77 (100.0)
มากกว่า 5 ปี	26 (17.4)	62 (41.6)	33 (22.1)	21 (14.1)	7 (4.7)	149 (100.0)
รวม	44 (19.5)	94 (41.6)	54 (23.9)	27 (11.9)	7 (3.1)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 6.779$$

$$P = 0.148$$

$$(P > 0.05)$$

จากตารางที่ 58 แสดงว่าระยะเวลาดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม
ในเขตภาคเหนือไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่ง
สมัยใหม่ในด้านการมีระบบข้อมูลที่ดี

ตารางที่ 59 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
มีสินค้าให้เลือกซื้อมาก

จังหวัด	ระดับผลกระบวนการ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	42 (29.8)	59 (41.8)	35 (24.8)	5 (3.5)	-	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	33 (38.8)	31 (36.5)	15 (17.6)	5 (5.9)	1 (1.2)	85 (100.0)
รวม	75 (33.2)	90 (39.8)	50 (22.1)	10 (4.4)	1 (0.4)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 5.237$$

$$(P > 0.05)$$

$$P = 0.264$$

จากตารางที่ 59 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ด้านการมีสินค้าให้เลือกซื้อมาก

ตารางที่ 60 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีแค้มป์มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
พัฒนา_r้านค้าปลีก

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	23 (16.3)	62 (44.0)	41 (29.1)	14 (9.9)	1 (0.7)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	24 (40.9)	32 (27.5)	20 (19.5)	6 (9.4)	3 (2.7)	85 (100.0)
รวม	47 (20.8)	94 (41.6)	61 (27.0)	20 (8.8)	4 (1.8)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 7.617$$

(P > 0.05)

$$P = 0.107$$

จากตารางที่ 60 แสดงว่าจังหวัดที่มีแค้มป์มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ด้านการพัฒนา_r้านค้าปลีก

ตารางที่ 61 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	41 (29.1)	47 (33.3)	25 (17.7)	21 (14.9)	7 (5.0)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	38 (44.7)	15 (17.6)	16 (18.8)	11 (12.9)	5 (5.9)	85 (100.0)
รวม	79 (35.0)	62 (27.4)	41 (18.1)	32 (14.2)	12 (5.3)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 8.724$$

$$(P > 0.05)$$

$$P = 0.068$$

จากตารางที่ 61 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ด้านการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

ตารางที่ 62 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
จัดตั้งค้าเป็นหมวดหมู่เป็นระเบียง

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	28 (19.9)	61 (43.3)	39 (27.7)	9 (6.4)	4 (2.8)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	28 (32.9)	39 (45.9)	13 (15.3)	3 (3.5)	2 (2.4)	85 (100.0)
รวม	56 (24.8)	100 (44.2)	52 (23.0)	12 (5.3)	6 (2.7)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 8.130$$

(P > 0.05)

$$P = 0.087$$

จากตารางที่ 62 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ด้านมีการจัดตั้งค้าเป็นหมวดหมู่เป็นระเบียง

ตารางที่ 63 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือ¹
ด้านภายในร้านกิจกรรมทาง สะอาด เย็นสบาย

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	43 (30.5)	55 (39.0)	28 (19.9)	12 (8.5)	3 (2.1)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	29 (34.1)	30 (35.3)	17 (20.0)	7 (8.2)	2 (2.4)	85 (100.0)
รวม	72 (31.9)	85 (37.6)	45 (19.9)	19 (8.4)	5 (2.2)	226 (100.0)

$\chi^2 = 0.430$

(P > 0.05)

P = 0.980

จากตารางที่ 63 แสดงว่าจังหวัดที่มีมากในมีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ด้านภายในร้านกิจกรรมทาง สะอาด เย็นสบาย

ตารางที่ 64 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือ¹
ด้านสินค้ามีคุณภาพดี

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	18 (12.8)	50 (35.5)	58 (41.1)	11 (7.8)	4 (2.8)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	9 (10.6)	38 (44.7)	35 (41.2)	1 (1.2)	2 (2.4)	85 (100.0)
รวม	27 (31.9)	88 (37.6)	93 (19.9)	12 (8.4)	6 (2.2)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 5.805$$

(P > 0.05)

$$P = 0.214$$

จากตารางที่ 64 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ด้านสินค้ามีคุณภาพดี

ตารางที่ 65 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือ¹
ด้านที่จดทะเบียน ปีงบประมาณ

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	23 (16.3)	39 (27.7)	57 (40.4)	18 (12.8)	4 (2.8)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	9 (10.6)	34 (40.0)	32 (37.6)	7 (8.2)	3 (3.5)	85 (100.0)
รวม	32 (14.2)	73 (32.3)	89 (39.4)	25 (11.1)	7 (3.1)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 4.897$$

$$P = 0.298$$

$$(P > 0.05)$$

จากตารางที่ 65 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนิน
กิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
ด้านที่จดทะเบียน ปีงบประมาณ

ตารางที่ 66 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
ขายสินค้าในภาคต่า

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					MU
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	48 (34.0)	38 (27.0)	45 (31.9)	8 (5.7)	2 (1.4)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	11 (12.9)	26 (30.6)	43 (50.6)	5 (5.9)	- (-)	85 (100.0)
รวม	59 (26.1)	64 (28.3)	88 (38.9)	13 (5.8)	2 (0.9)	226 (100.0)

$\chi^2 = 15.251$

P = 0.004

(P < 0.05)

จากตารางที่ 66 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนิน
กิจการอยู่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ด้านการรายลินค้า
ในภาคต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อวิเคราะห์จังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและ
ค้าส่งสมัยใหม่พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.0 และ
จังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่พบว่า ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง
คิดเป็นร้อยละ 50.6

ตารางที่ 67 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้าน¹
ช่วงเวลาที่เปิดร้านขายสินค้ายาวนานกว่า

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	37 (26.2)	48 (34.0)	44 (31.2)	10 (7.1)	2 (1.4)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	11 (12.9)	28 (32.9)	38 (44.7)	5 (5.9)	3 (3.5)	85 (100.0)
รวม	48 (21.2)	76 (33.6)	82 (36.3)	15 (6.6)	5 (2.2)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 8.285$$

$$(P > 0.05)$$

$$P = 0.082$$

จากตารางที่ 67 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ด้านช่วงเวลาที่เปิดร้านขายสินค้ายาวนานกว่า

ตารางที่ 68 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านมี
ทำเลที่ตั้งร้านที่เหมาะสม

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	29 (20.6)	63 (44.7)	37 (26.2)	11 (7.8)	1 (0.7)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	23 (27.1)	38 (44.7)	16 (18.8)	5 (5.9)	3 (3.5)	85 (100.0)
รวม	52 (23.0)	101 (44.7)	53 (23.5)	16 (7.1)	4 (1.8)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 4.874$$

$$P = 0.300$$

$$(P > 0.05)$$

จากตารางที่ 68 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนิน
กิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
ด้านมีทำเลที่ตั้งร้านที่เหมาะสม

ตารางที่ 69 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้าน¹
การโฆษณาประชาสัมพันธ์

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	39 (27.7)	50 (35.5)	24 (17.0)	18 (12.8)	10 (7.1)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	32 (37.6)	21 (24.7)	12 (14.1)	14 (16.5)	6 (7.1)	85 (100.0)
รวม	71 (31.4)	71 (31.4)	36 (15.9)	32 (14.2)	16 (7.1)	226 (100.0)

$\chi^2 = 4.431$

P = 0.351

(P > 0.05)

จากตารางที่ 69 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเดียว กับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 70 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
ส่งเสริมการขายที่ต่อเนื่อง เช่น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	54 (38.3)	41 (29.1)	13 (9.2)	20 (14.2)	13 (9.2)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	28 (32.9)	18 (21.2)	18 (21.2)	14 (16.5)	7 (8.2)	85 (100.0)
รวม	82 (36.3)	59 (26.1)	31 (13.7)	34 (15.0)	20 (8.8)	226 (100.0)

$\chi^2 = 7.457$

(P > 0.05)

P = 0.114

จากตารางที่ 70 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนิน
กิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
ด้านการส่งเสริมการขายที่ต่อเนื่อง เช่น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ

ตารางที่ 71 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
มีพนักงานที่บุกรุกตี พุดจาสุภาพ

จังหวัด	ระดับผลกระบวนการ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	21 (14.9)	52 (36.9)	49 (34.8)	15 (10.6)	4 (2.8)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	7 (8.2)	42 (49.4)	26 (30.6)	9 (10.6)	1 (1.2)	85 (100.0)
รวม	28 (12.4)	94 (41.6)	75 (33.2)	24 (10.6)	5 (2.2)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 4.838$$

$$(P > 0.05)$$

$$P = 0.304$$

จากตารางที่ 71 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนิน
กิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
ด้านการมีพนักงานที่บุกรุกตี พุดจาสุภาพ

ตารางที่ 72 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านมี
การบริหารจัดการที่ดี

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	20 (14.2)	65 (46.1)	44 (31.2)	10 (7.1)	2 (1.4)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	12 (14.1)	40 (47.1)	27 (31.8)	1 (1.2)	5 (5.9)	85 (100.0)
รวม	32 (14.2)	105 (46.5)	71 (31.4)	11 (4.9)	7 (3.1)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 7.241$$

$$(P > 0.05)$$

$$P = 0.124$$

จากตารางที่ 72 แสดงจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนิน
กิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
ด้านมีการบริหารจัดการที่ดี

ตารางที่ 73 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
มีเงินทุนในการดำเนินกิจการสูง

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	59 (41.8)	43 (30.5)	27 (19.1)	10 (7.1)	2 (1.4)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	36 (42.4)	19 (22.4)	18 (21.2)	9 (10.6)	3 (3.5)	85 (100.0)
รวม	95 (42.0)	62 (27.4)	45 (19.9)	19 (8.4)	5 (2.2)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 3.234$$

(P > 0.05)

$$P = 0.519$$

จากตารางที่ 73 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนิน
กิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
ด้านการมีเงินทุนในการดำเนินกิจการสูง

ตารางที่ 74 ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับปัจจัย
เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการ
มีระบบข้อมูลที่ดี

จังหวัด	ระดับผลกระทบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	30 (21.3)	58 (41.1)	34 (24.1)	16 (11.3)	3 (2.1)	141 (100.0)
ไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่	14 (16.5)	36 (42.4)	20 (23.5)	11 (12.9)	4 (4.7)	85 (100.0)
รวม	44 (19.5)	94 (41.6)	54 (23.9)	27 (11.9)	7 (3.1)	226 (100.0)

$$\chi^2 = 1.906$$

(P > 0.05)

$$P = 0.753$$

จากตารางที่ 74 แสดงว่าจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนิน
กิจการอยู่ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
ด้านการมีระบบข้อมูลที่ดี

ตารางที่ 75 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือในภาพรวม

สภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม	ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ
ภาพรวม	0.425*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 75 แสดงว่าสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่นี้คือพิจารณาเป็นรายชั้นปีก่อนดังตารางที่ 76

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈

Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 76 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบ
ตั้งเดิม กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมในเขต
ภาคเหนือ โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	สภาพปัญหาของร้านค้าปลีก แบบตั้งเดิม	ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการ ร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมในเขตภาคเหนือ
1.	การขาดการรับซื้อของจากลูกค้า	0.305*
2.	การขาดความรู้ในการพัฒนาปรับปรุง ร้าน	0.314*
3.	การขาดเงินทุนหมุนเวียนในการ ดำเนินงาน	0.326*
4.	ความไม่ติดคุณภาพกับลูกค้ามี้อยลง	0.379*
5.	ความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐ	0.166*
6.	การไม่สามารถปรับตัวให้กับต่อการ แข่งขัน	0.388*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 76 แสดงว่าเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้า
ปลีกแบบตั้งเดิม กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมเป็นรายข้อ
พบว่า ทุกข้อมีผลผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 77 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณระหว่างสภาพปัจจัยทางธุรกิจของร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิม กับผลการ trabที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิม ในเขตภาคเหนือ

ตัวแปรอิสระ	R Square	R Square Change	B	Beta	T	P	
I. การไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการแข่งขัน	0.388	0.151	0.151	0.244	0.276	4.193	0.000
2. ความไม่สอดคล้องกับลูกค้ามีน้อยลง	0.454	0.0206	0.055	0.250	0.261	3.944	0.000
ค่าคงที่			1.835		8.590	0.000	

F = 28.97 P < 0.05

จากตารางที่ 77 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ พบร่วมตัวแปรที่สามารถอธิบาย
ความแปรปรวนของผลการ trabที่เกิดจากสภาพปัจจัยทางธุรกิจของร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมเพียง 2 ตัวแปร
โดยมีความสำคัญตามลำดับได้แก่ การไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการแข่งขัน และ
ความไม่สอดคล้องกับลูกค้ามีน้อยลง นອตจากนี้ยังพบว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวร่วมกันอธิบาย
ความแปรปรวนของผลการ trabที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมในเขตภาคเหนือ
ได้ร้อยละ 20.6

ตารางที่ 78 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในภาพรวม

สภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม	ผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
ภาพรวม	0.296*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 78 แสดงว่าสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อประกอบดังตารางที่ 79

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈ณ์
Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 79 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม กับผลกระทบที่มีผลต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีก และค่าสั่งสมัยใหม่โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	สภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม	ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค่าสั่งสมัยใหม่
1.	ขาดการรับซื้องวดต่อจากลูกค้า	0.146*
2.	ขาดความรู้ในการพัฒนาปรับปรุงร้าน	0.231*
3.	ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน	0.197*
4.	ความไม่สัมมติศรัทธาเบิกบานลูกค้ามีน้อยลง	0.291*
5.	ความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐ	0.033*
6.	การไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนผัน	0.327*

* P < 0.05

จากตารางที่ 79 แสดงว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเป็นรายข้อ พบว่ามีอยู่ห้าข้อเดียวที่ไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ได้แก่ ความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐ นอกนั้นมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 80 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณระหว่างสภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม กับผลลัพธ์ที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่

ตัวแปรอิสระ	R	R Square	R Square Change	B	Beta	T	P
1. การไม่สามารถปรับตัวให้กับต่อการเปลี่ยนแปลง	0.327	0.107	0.107	0.235	0.261	3.151	0.002
2. ความไม่สอดคล้องกับสูตรค้ามีน้อยลง	0.383	0.146	0.039	0.203	0.209	2.520	0.013
ค่าคงที่				2.015		7.007	0.000

$$F = 11.827 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 80 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ พบว่ามีค่าแปลงที่สามารถอธิบาย ความแปรปรวนของผลลัพธ์ที่เกิดจากสภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเพียง 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับได้แก่ การไม่สามารถปรับตัวให้กับต่อการเปลี่ยนแปลง 2 ตัวแปร ความไม่สอดคล้องกับสูตรค้ามีน้อยลงนอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวรวมกันอธิบายความแปรปรวนของ ผลลัพธ์ที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่ง สมัยใหม่ได้ร้อยละ 14.6

ตารางที่ 81 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม กับผลกระทบที่มีต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีก และค่าสั่งสมัยใหม่ ในภาพรวม

สภาพปัญหาของร้านค้าปลีก แบบดั้งเดิม	ผลกระทบที่มีต่อจากการดำเนินกิจการ ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มี ร้านค้าปลีกและค่าสั่งสมัยใหม่
ภาพรวม	0.572*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 81 แสดงว่าสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นปาก្យุมดังตารางที่ 82

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈

Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 82 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม กับผลกระทบที่มีผลต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	สภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม	ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
1.	ขาดการรับซื้องวดต่อจากลูกค้า	0.500*
2.	ขาดความรู้ในการพัฒนาปรับปรุงร้าน	0.420*
3.	ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน	0.502*
4.	ความไม่ถูกต้องด้วยกับลูกค้าเมื่อน้อยลง	0.490*
5.	ความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐ	0.346*
6.	การไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการแข่งขัน	0.468*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 82 แสดงว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมกับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 83 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างสภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิม กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่

ตัวแปรอิสระ	R	R Square Change	R Square Change	B	Beta	T	P
1. ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน	0.502	0.252	0.252	0.272	0.323	2.933	0.004
2. ขาดการรับซื้อต่อจากธุกิจล้าน	0.567	0.322	0.007	0.256	0.318	2.892	0.015
ค่าคงที่				1.596		5.135	0.000

$$F = 19.432 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 83 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่าตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากสภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมเพียง 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับได้แก่ ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานและขาดการรับซื้อต่อจากธุกิจล้าน นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ได้ร้อยละ 32.2

ตารางที่ 84 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการทำเนินกิจการ
ของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการทำเนินกิจการร้านค้า^{*}
ปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ ในภาพรวม

ปัจจัยเกี่ยวกับการทำเนินกิจการของ ร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่	ผลกระทบที่มีต่อการทำเนินกิจการ ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ
ภาพรวม	0.361*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 84 แสดงว่าปัจจัยเกี่ยวกับการทำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่ง
สมัยใหม่ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการทำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบ
ดั้งเดิมในเขตภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ^{*}
ปรากฏผลดังตารางที่ 85

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈

Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 85 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่	ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ
1.	การมีสินค้าให้เลือกซื้อมาก	0.387*
2.	มีการพัฒนาร้านตลอดเวลา	0.293*
3.	มีการใช้เทคโนโลยีทันสมัย	0.277*
4.	มีการจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่ เป็นระเบียบ	0.253*
5.	ภายในร้านกว้างขวาง สะอาด เย็นสบาย	0.315*
6.	สินค้ามีคุณภาพดี	0.068
7.	ที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย	0.176*
8.	การขายสินค้าในร้านค้า	0.191*
9.	ช่วงเวลาที่เปิดขายยาวกว่า	0.219*
10.	มีกำลังที่ตั้งร้านที่เหมาะสม	0.178*
11.	มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์	0.329*
12.	มีการส่งเสริมการขายต่อเนื่อง เช่น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ	0.375*
13.	มีพนักงานบริการดี ผู้ดูแลดูแล	0.180*
14.	มีการบริหารจัดการที่ดี	0.274*
15.	มีเงินทุนในการดำเนินกิจการสูง	0.278*
16.	มีระบบห้องมูลที่ดี	0.265*

* P < 0.05

จากตารางที่ 85 แสดงว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือเป็นรายข้อ พนักงานมีอยู่เพียงข้อเดียวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ได้แก่ การจำหน่ายสินค้าที่มีคุณภาพของร้านค้าปลีก

และค่าส่งสมัยใหม่ นอกนั้นพบว่ามีผลกระทำต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 86 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีก และค่าส่งสมัยใหม่กับผลกระทำที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในเขตภาคเหนือ

ตัวแปรอิสระ	R	R Square	R Square Change	B	Beta	T	P
การมีสินค้าให้เลือกซื้อมาก	0.387	0.150	0.150	0.261	0.251	3.222	0.051
การส่งเสริมการขายต่อเนื่อง เช่น ลดราคา จัดกิจกรรม พิเศษ	0.423	0.179	0.029	0.150	0.218	2.807	.005
ค่าคงที่				1.802		6.944	0.000

$$F = 24.322 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 86 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ พบว่ามีตัวแปรที่สามารถอธิบาย ความแปรปรวนของผลกระทำที่เกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค่าส่งสมัยใหม่เพียง 2 ตัว而已 โดยมีความสำคัญตามลำดับคือการมีสินค้าให้เลือกซื้อมาก และการส่งเสริมการขายต่อเนื่อง เช่น ลดราคา จัดกิจกรรมพิเศษ ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลกระทำต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมได้ร้อยละ 17.9

ตารางที่ 87 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในภาพรวม

ปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่	ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
ภาพรวม	0.291*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 87 แสดงว่าปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 暨而以之作为研究对象的变量在统计上具有显著性。

มหาวิทยาลัยราชภัฏปิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 88 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการ
ของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้า
ปลีกแบบตั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ ร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่	ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการ ร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมในจังหวัดที่มี ร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
1.	การมีสินค้าให้เลือกซื้อมาก	0.281*
2.	มีการพัฒนาร้านตลอดเวลา	0.235*
3.	มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย	0.182*
4.	มีการจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่ เน้นระบุยี่ห้อ	0.216*
5.	ภายในร้านกว้างขวาง สะอาด เย็นสบาย	0.223*
6.	สินค้ามีคุณภาพดี	0.076
7.	ที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย	0.082
8.	การขายสินค้าในราคาน้ำ	0.180*
9.	ช่วงเวลาที่เปิดขายยาวกว่า	0.179*
10.	มีกำลังที่ตั้งร้านที่เหมาะสม	0.213*
11.	มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์	0.272*
12.	มีการส่งเสริมการขายอย่างเนื่อง เน้น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ	0.307*
13.	มีพนักงานบริการดี พูดจาสุภาพ	0.169*
14.	มีการบริหารจัดการที่ดี	0.233*
15.	มีเงินทุนในการดำเนินกิจการสูง	0.183*
16.	มีระบบเบี้ยนบุญที่ดี	0.189*

* P < 0.05

จากตารางที่ 88 แสดงว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เป็นรายข้อพบว่ามีอยู่ 2 ข้อ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ได้แก่ การมีสินค้าคุณภาพดีและที่ยอดตรงตาม ปัจจัย นอกนั้นพบว่ามีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ ที่พบอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 89 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีก และค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่

ตัวแปรอิสระ	R	R Square	R Square Change	B	Beta	T	P
การส่งเสริมการขายต่อเนื่อง เช่น ลดราคา จัดกิจกรรม พิเศษ	0.307	0.094	0.094	0.200	0.307	3.804	0.000
ค่าคงที่				2.628		12.634	0.000

$$F = 14.473 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 89 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ พบว่ามีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เพียงตัวแปรเดียวคือ การส่งเสริมการขายต่อเนื่อง เช่น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ โดยอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 9.40

ตารางที่ 90 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค่าสังสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค่าสังสมัยใหม่ ในภาพรวม

ปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค่าสังสมัยใหม่	ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค่าสังสมัยใหม่
ภาพรวม	0.455*

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 90 แสดงว่าปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค่าสังสมัยใหม่ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค่าสังสมัยใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แต่น่าจะใช้เป็นภาระต่อภาคอุตสาหกรรมดังตารางที่ 91

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈
Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางที่ 91 ค่าสัมประสิทธิ์สหสมันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อ	ปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่	ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
1.	การมีสินค้าให้เลือกซื้อมาก	0.523*
2.	มีการพัฒนาร้านตลอดเวลา	0.364*
3.	มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย	0.403*
4.	มีการจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่ เป็นระเบียบ	0.305*
5.	ภายในร้านกว้างขวาง สะอาด เย็นสบาย	0.447*
6.	สินค้ามีคุณภาพดี	0.051*
7.	ที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย	0.329*
8.	การขายสินค้าในภาคต่อ	0.247*
9.	ช่วงเวลาที่เมืองขยายตัว	0.303*
10.	มีกำลังที่ตั้งร้านที่เหมาะสม	0.129
11.	มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์	0.406*
12.	มีการลงเพิ่มภาระขายต่อเนื่อง เช่น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ	0.489*
13.	มีพนักงานบริการดี พูดจาสุภาพ	0.200
14.	มีการบริหารจัดการดี	0.330*
15.	มีเงินทุนในการดำเนินกิจการ	0.406*
16.	มีระบบข้อมูลดี	0.380*

* P < 0.05

จากตารางที่ 91 แสดงว่าเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เป็นรายชื่อ พบร่วมอยู่ 2 ข้อที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ได้แก่ การมีทำเลที่ดั้งร้านที่เหมาะสม และการมีพนักงานบริการดี พุฒาสุภาพ นอกนั้นพบว่ามีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับด่า

ตารางที่ 92 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่

ตัวแปรอิสระ	R	R Square	R Square Change	B	Beta	T	P
การมีศินค้าให้เลือกซื้อมาก	0.523	0.274	0.274	0.539	0.523	5.590	0.000
ค่าคงที่				1.249		3.108	0.003

$$F = 31.248 \quad P < 0.05$$

จากตารางที่ 92 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ พบร่วมกับความสามารถอิสระ ความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เพียงตัวแปรเดียวคือ การมีศินค้าให้เลือกซื้อมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลกระทบจาก การดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ โดยอัตราภัยความแปรปรวนได้ร้อยละ 27.4

**ตารางที่ 93 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา
ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม**

รายการ	จำนวน	ลำดับที่
ความมีการพัฒนาปรับปรุงการจัดร้านให้เป็นระเบียบ	76	1
ความมีการเพิ่มสินค้าให้หลากหลาย	35	2
ไม่จำเป็นต้องทำอะไรมาก ทำเหมือนเดิม	15	3
ควรปรับราคาขายให้ต่ำลง	14	4
ควรให้ความคุ้นเคยและเป็นกันเองกับลูกค้า	10	5
ควรติดป้ายราคาสินค้าทุกชนิด	9	6
ควรให้โอกาสลูกค้าได้เลือกว่าจะเนื่องหน้า	9	6
ความมีการจัดสินค้าให้เป็นหมวดหมู่	5	7
ความมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้	4	8
ควรขยายเวลาเปิด ปิด	3	9
ควรขยายของที่มีคุณภาพ ไม่นักลอกลวง	2	10

จากตารางที่ 93 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับ
แนวทางการพัฒnar้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ซึ่งสามารถจัดลำดับความคิดเห็นได้ดังนี้ ความมีการ
พัฒนาปรับปรุงการจัดร้านให้เป็นระเบียบ ความมีการเพิ่มสินค้าให้หลากหลาย ไม่จำเป็นต้อง¹
ทำอะไรมาก ทำเหมือนเดิม ควรปรับราคาขายให้ต่ำลง ควรให้ความคุ้นเคยและเป็นกันเองกับ²
ลูกค้า ควรติดป้ายราคาสินค้าทุกชนิด ควรให้โอกาสลูกค้าได้เลือกว่าจะเนื่องหน้า ความมีการจัด³
สินค้าให้เป็นหมวดหมู่ ความมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ ควรขยายเวลาเปิด ปิด และ⁴
ควรขยายของที่มีคุณภาพ ไม่นักลอกลวง

ตารางที่ 94 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากค้าตามปลายเปิดเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ
จากหน่วยงานของรัฐ จากบัญชาและผลกระทบที่ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมได้รับ

รายการ	จำนวน	ลำดับที่
รู้ไม่ควรเก็บภาษีมากเกินไป	59	1
รู้ความมีการควบคุมด้านราคายังร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ไม่ให้ถูกหักหรือ แพงกว่าร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม	35	2
รู้จัดนำแหล่งเงินทุนให้แก่ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม	26	3
รู้ให้ความช่วยเหลือด้านความรู้ดัง ๆ	14	4
รู้ความมีการควบคุมไม่ให้มีร้านค้าปลีกสมัยใหม่มาก	13	5
รู้ความควบคุมที่มีที่ในการหักอสร้าง	7	6
คิดว่ารู้ไม่สามารถช่วยอะไรได้	7	6

จากตารางที่ 94 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากค้าตามปลายเปิดเกี่ยวกับ
การให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐจากบัญชาและผลกระทบที่ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม
ได้รับดังนี้ รู้ไม่ควรเก็บภาษีมากเกินไป รู้ความมีการควบคุมด้านราคายังร้านค้าปลีกสมัยใหม่
ไม่ให้ถูกหักหรือแพงกว่าร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม รู้จัดนำแหล่งเงินทุนให้แก่ร้านค้าปลีก
แบบดั้งเดิม รู้ให้ความช่วยเหลือด้านความรู้ดัง ๆ รู้ความมีการควบคุมไม่ให้มีร้านค้าปลีก
สมัยใหม่มาก รู้ความควบคุมที่มีที่ในการหักอสร้าง และคิดว่ารู้ไม่สามารถช่วยอะไรได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่มีผลต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการดำเนินกิจการและจำนวนหัวต้มที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ กับสภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม และปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ และร่วมหัวต้มที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม และปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ และร่วมหัวต้มที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่

การวิจัยนี้ใช้วิธีเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการวิจัยจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ประชาชนอย่างค้า หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า มหาด្ឋูดการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่อยู่ในจังหวัดที่เป็นจังหวัดตัวอย่างที่ได้แก้ไขหัวต้มใหญ่โลก เชียงใหม่ แพร่ และกำแพงเพชร

การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยโดยใช้วิธีการสำรวจ โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดตัวอย่างที่ดำเนินกิจการอยู่ในเขตเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร จำนวน 226 ราย การสุมตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงกับร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่มีลักษณะตรงตามที่กำหนดไว้ และผู้วิจัยได้มีการกระจายให้ครอบคลุมพื้นที่โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเท่านั้น สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดให้มี 2 แบบ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอนุมานให้ในภาควิชาระบบที่ความสัมพันธ์ระหว่างระบบทุกๆ ภาคใน การดำเนินกิจการและจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมและปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ด้วยค่าใช้ค่าวาร์ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมและปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม และการวิเคราะห์ผลโดยพหุคุณเพื่อหาตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม

จากการสำรวจข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 36 – 45 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปัจจุบัน สีกษาและได้ดำเนินกิจกรรมมาแล้วมากกว่า 5 ปี

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน 9 ราย ผู้วัยสาม四十สูป ได้ดังนี้

การสัมภาษณ์หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เปิดดำเนินกิจการอยู่แล้ว พบว่า ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมได้รับผลกระทบจากการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ โดยเฉพาะร้านที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียง ประเด็นที่มีผลกระทบได้แก่ กิจกรรมค้าในลีอกมาก และมีความหลากหลาย ลินค้าคุณมีคุณภาพ ไม่เหมือนเดิมค้าในร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ลินค้าคุ้งค่า มีผู้ซื้อจำนวนมากต่อ ผู้บริโภคไม่มั่นใจในศรัทธาค้า

สำหรับแนวทางการพัฒนาการค้าจังหวัดการใช้มาตรการในการกำหนดราคาที่เท่ากัน ให้ยึดราคาที่คงที่เป็นหลัก ควรส่งเสริมให้ร้านแบบดั้งเดิมมีการปรับปรุงร้านให้ดูดี ความมีการสร้างจิตสำนึกให้ลูกค้าใกล้บ้านมากขึ้น รัฐควรสนับสนุนการใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง

การสัมภาษณ์หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดพร้าวและจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เปิดดำเนินกิจการพบว่า ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมไม่ถูกผลกระทบเพาะะยังไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ประกอบกับ ร้านค้าส่วนใหญ่อยู่กรุงเทพฯ ในเมือง ประชาชนยังนิยมซื้อสินค้าในละแวกใกล้บ้าน แต่ปัจจุบันพฤติกรรมการซื้อเริ่มเปลี่ยนแปลง ถ้ามีร้านค้าปลีกสมัยใหม่เข้ามาลงทุนก็คงต้องส่งผลกระทบแน่นอน ดังนั้นถ้าร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมไม่ปรับตัวก็คงต้องได้รับผลกระทบถึงขั้น

ปิดกิจการ สภาพปัจจุหาที่พบคือ ขาดการรับร่วมต่อจากสูญเสียและธุรกิจดังที่น้ำท้ายสินค้า ราคาถูก

สำหรับแนวทางพัฒนา รัฐควรช่วยเหลือเรื่องเงินทุนหมุนเวียน ใช้กฎหมายผังเมือง และการจัดตั้งร้านต้นแบบ

การสัมภาษณ์ประธานของการค้าจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เปิดดำเนินกิจการอยู่แล้ว พบร้านแบบดั้งเดิมถูกผลกระทบจากการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ เพราะร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมขาดการพัฒนาร้าน ไม่มีการรวมตัวกัน ต่างคนต่างทำ ขาดอำนาจต่อรอง ไม่มีการตั้งภาคที่เป็นมาตรฐาน บางร้านสูญเสียเงินเจ้าของร้าน ขาดประสิทธิภาพ ไม่มีการตั้งมาตรฐานขนาดใหญ่ได้ เจ้าของร้านทำเองทุกอย่างก็เหนื่อย ไม่มีเวลาจะพัฒนาร้านขาดทุนสูญเสีย ลินค้าที่ขายดูเก่า ล้าสมัย ผู้บริโภคไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมการซื้อ นิยมเข้าร้านใหญ่ มีลินค้าให้เลือกครบและหิวเมื่อไหร่ได้ ทำให้ต้องซื้อร้านค้าปลีกแบบเก่าไม่ต้องใจ ต้องยอมรับความเป็นจริง ทุกวันนี้ร้านที่ไม่ปรับเปลี่ยนก้าวตามต่อไปไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเช่าร้าน ขายให้ลูกน้อยก็ได้ ติกว่าปิดร้านไว้เฉย ๆ ลูกน้องส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาฐานข้อมูล ก็ไม่ยอมรับก้าวต่อ

แนวทางการพัฒนาควรขอกฎหมายกำหนดเฉพาะฯ – ปิด และกำหนดสถานที่ตั้งให้อยู่ในเขตเมือง ห้ามสร้างร้านค้าราคาย่อมเยาในท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ห้องค้าส่งแบบเก่าในท้องถิ่นที่ไม่ต้องมีการคำนึงถึง

การสัมภาษณ์ประธานของการค้าจังหวัดกำแพงเพชรและจังหวัดเพชร ซึ่งเป็นจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ พบร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมยังไม่ถูกผลกระทบ นอกจากจะมีประชาชนส่วนหนึ่งเดินทางไปซื้อสินค้าในจังหวัดข้างเคียงที่มีร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่เพรากนอกจากไปเชื่อมต่อจังหวังเดียว การไปเที่ยวตัวอย่าง ล้านมีร้านค้าปลีกขนาดใหญ่เปิดดำเนินกิจการของภาคตะวันออกและผลกระทบกับร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมแล้ว อาจจะส่งผลกระทบไปถึงร้านค้ารายย่อย ตลาดสดตัวอย่าง

แนวทางการพัฒนา ควรห้องรวมตัวกันตั้งเป็นชุมชน มีการสร้างจิตสำนึกให้คนในท้องถิ่นมีการช่วยเหลือกัน ผลลัพธ์สำคัญคือการต้องช่วยเหลือตัวเองให้มาก ๆ เพื่อความอยู่รอด

การสัมภาษณ์ผู้จัดการ Lotus Supercenter สาขาพิษณุโลก พบร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่อยู่ใกล้ ๆ กับร้านค้าปลีกขนาดใหญ่ถูกผลกระทบแพร่ระบาด เนื่องจาก เพราะร้านค้าปลีกแบบบิ๊กแม็คจะขยายข้อมูลความสะดวก เทคโนโลยีที่ทำอย่างนั้น ซึ่งทุกวันนี้ผู้บริโภคไม่ต้องรุ่มรื่น

ที่เปลี่ยนแปลงมากขึ้น มีความละเอียดอ่อนในการจับจ่าย มีการเปรียบเทียบราคากันหมุนเวียนของสินค้า ซึ่งร้านค้าปลีกขนาดใหญ่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น มีสินค้าให้เลือกมากหลากหลายกว่า มีการต่อสารกับผู้เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ เนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างที่ต้องคำนึงถึง เช่น การจัดเรียงสินค้าในร้าน จัดการสต็อกสินค้า จัดการเงินสด จัดการลูกค้า เป็นต้น รวมถึงการนำเสนอสินค้าให้ลูกค้าได้รับทราบอย่างรวดเร็วและแม่นยำ ทำให้ลูกค้าสามารถตัดสินใจซื้อสินค้าได้ง่ายขึ้น ลดเวลาในการตัดสินใจลง ทำให้ลูกค้าสามารถเข้าร้านสะดวกและรวดเร็วขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปร้านอื่นๆ อีกต่อไป

แนวทางการพัฒนา เจ้าของร้านค้าปลีกแบบเก่าควรหันมาใช้ระบบจุดอ่าน จุดเขียน ของตนเอง ร้านค้าปลีกแบบเก่าก็ยังมีชื่อได้เปรียบเพียงเป็นเครื่องมือของโจท์สามารถถูกลบออกได้ง่าย โดยเฉพาะลูกค้าในบริเวณใกล้เคียง

ສູນໃນກາພຽມ

จังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่มีผลกระบวนการต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม โดยเฉพาะร้านที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง แต่ถ้าจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ยังไม่ส่งผลกระทบโดยตรง แต่มีอิทธิพลงานผลกระบวนการและสภาพปัจจุบันในภาพรวมพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมได้แก่ ร้านค้าปลีกและค้าส่งขนาดใหญ่ที่กันสมัยมีที่ดินมากที่สุดจาก ปลดลดภัย มีศินค้าให้เลือกมาก มีการพัฒนาร้านค้าตลอดเวลา มีการใช้เทคโนโลยีที่กันสนับสนุน ผู้ซื้อสามารถเดินเลือก商品และซื้อสินค้าได้ด้วยตัวเอง ระยะเวลาการเปิด ปิดที่ย่างนานกว่าร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม มีบรรยากาศภายในร้านที่เงียบสงบ มีการสื่อสารกับลูกค้าโดยการแจกเอกสารแนะนำสินค้า มีการจัดกิจกรรมทางการตลาดตลอดเวลา มีการพัฒนาร้านอย่างสม่ำเสมอ สินค้าทุกชิ้นมีการติดราคาและมีแพนกวันอ่านง่ายความสะดวกสบายในร้าน

สำหรับสภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่พบได้แก่ การขาดการรับซื้องวดต่อจากลูกค้า ขาดความรู้ในการพัฒนาปรับปรุงร้าน ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ

ความใกล้ชิดคุ้นเคยกับลูกค้ามีน้อยลง ความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐ และไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อสภาพการณ์เปลี่ยน

แนวทางการพัฒนาร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมความมีมาตรฐานในการดำเนินธุรกิจที่เท่ากันโดยยึดราคาที่ตลาดเป็นหลัก ความมีการพัฒนาปรับปรุงร้านให้ดูดี รัฐควรใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง และให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนหมุนเวียน ความร่วมมือเป็นที่ยอมรับและมีการซื้อขายเหลือตัวเองให้มาก ๆ

สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

- เพื่อศึกษาการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีร้านในลักษณะเป็นร้าน 1 ถูก ทำหน้าที่ขายสินค้าหน้าร้านดูแลด้านการเงิน เปิดร้าน ปิดร้าน ส่งร้านสินค้าเข้าร้าน จัดสินค้าในร้าน ตรวจสอบสินค้าคงเหลือในร้าน ทำความสะอาด และส่งสินค้าให้ลูกค้า

การจัดซื้อสินค้าเข้าร้านส่วนใหญ่จะให้บริษัทซื้อจากหน่วยงานขายของบริษัทที่นำเสนอด้วยสินค้าถึงร้านเพื่อความมีประสิทธิภาพสูง การจัดซื้อสินค้าถึงร้าน มีการให้สินเชื่อ และให้ส่วนลด และให้บริการจัดสินค้าเข้าร้านโดยมีการแยกสินค้าออกเป็นหมวดหมู่ และภายในช่วง 1 เดือน จะมีการหาเจ้าของสินค้าในร้าน โดยเฉลี่ยเดือนละ 1 คน การดำเนินมาตรการขายจะกระทำโดยใช้ภาคที่ติดมากับสินค้าเป็นภาคขาย มากสินค้าที่มียอดขายที่เพิ่บขึ้นอย่างต่อเนื่อง 3 ขั้นตอน ได้แก่ เตรียมตัว วางแผนขาย และขาย ให้กับลูกค้าประจำวัน การดำเนินกิจการผู้ประกอบการส่วนใหญ่ จะมีผู้ช่วยในการดำเนินงานจำนวน 1 คน ผลการดำเนินงานกิจการกับยอดขายส่วนใหญ่แสดง ความคิดเห็นว่าไม่แน่นอน สำหรับผลกระทบจากสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไปที่บ้านส่วนใหญ่จะเกิดจาก ร้านค้าปลีกประจำที่อยู่กันและร้านเรือน อีกทั้งผู้ประกอบการใช้เทคโนโลยีทางด้านการจัดการลูกค้าเข้าร้านโดยอาศัยความตื่นเต้นโดยใกล้ชิดเป็นภัยของกับลูกค้าเป็นหลัก และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นว่าจะทำอาชีพนี้ต่อไปน่องเดิม เพราะเป็นอาชีพหลักที่ทำมานาน สำหรับ เศรษฐกิจ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ใช้ในการเปิดร้านได้แก่ 05.00 – 07.00 นาฬิกา และเวลาปิดร้านเวลา 19.00 – 21.00 นาฬิกา

- เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค่าใช้สอยใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ สรุปผลได้ดังนี้

2.1 จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือในภาพรวมพบว่าสภาพปัจจุบันโดยเฉลี่ยทั้ง 6 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีอยู่ 5 ข้อ ที่สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามสภาพปัจจุบันได้ดังนี้

1. ความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐ
2. ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน
3. ขาดความรู้ในการพัฒนาปรับปรุงร้าน
4. ขาดการรับซึ่งต่อจากลูกค้า
5. ความคุ้นเคยใกล้ชิดกับลูกค้ามีน้อยลง

และมีอยู่เพียงข้อเดียวที่มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมากได้แก่ การไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2.2 จากผลการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค่าวัสดุสัมภัยใหม่ในเขตภาคเหนือในภาพรวมพบว่ามีผลกระทบอยู่ในระดับมาก พบเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจาก 16 ข้อ พบว่ามีอยู่ 15 ข้อ ที่มีผลกระทบในระดับมากโดยเรียงลำดับได้ดังนี้

1. มีสินค้าให้เลือกมาก
2. มีเงินทุนในการดำเนินกิจการลง
3. ภายในร้านกว้างขวาง สะอาด เย็นสบาย
4. มีการจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่ เป็นระเบียบ
5. มีพื้นที่สำหรับจอดรถ
6. ขายสินค้าในราคาที่ถูก
7. มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
8. มีการพัฒนาร้านอยู่ตลอดเวลา
9. มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์
10. มีการสร้างเครือข่ายต่อเนื่อง เช่น การตลาดภาฯ การจัดกิจกรรม
11. มีช่วงเวลาที่เปิดร้านที่ยาวกว่า
12. มีการบริหารจัดการที่ดี
13. มีระบบข้อมูลที่ดี
14. สินค้าที่คุณภาพดี
15. มีพนักงานบริการดี พูดจาสุภาพ

และมีอยู่เพียงข้อเดียวที่ก่อสูมตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ามีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การมีที่จอดรถที่สะดวก และปลอดภัย

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการดำเนินกิจการและจังหวัดที่มี และไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมและปัจจัย เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่มีผลต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีก แบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ สรุปผลได้ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการดำเนินกิจการกับ สภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ เกี่ยวกับการขาดการรับซื้อต่อจาก ลูกค้าน การขาดความรู้ในการปรับปรุงร้าน การขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ ความใกล้ชิดคุ้นเคยกับลูกค้ามีน้อยลง ความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐและการไม่สามารถ ปรับตัวให้ทันต่อการแข่งขันพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่กับสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ เกี่ยวกับการขาดการ รับซื้อต่อจากลูกค้านเป็นร้านค้าปลีกที่มีรายได้ต่ำกว่า 0.05 แต่เมื่อ วิเคราะห์ในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่พบว่า ส่วนใหญ่มี สภาพปัญหาเกี่ยวกับการขาดการรับซื้อต่อจากลูกค้านอยู่ในระดับปานกลางและจังหวัดที่ไม่มี ร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ตั้งอยู่ พนักงานในใหญ่มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่กับสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ เกี่ยวกับการขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ พนักงานมีความสัมพันธ์กันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อวิเคราะห์ในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ดำเนินกิจการอยู่ พนักงานส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาเกี่ยวกับการขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนิน กิจการอยู่ในระดับปานกลาง และจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ พนักงานส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่กับสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ เกี่ยวกับการไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการแข่งขัน พนักงานมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อวิเคราะห์ในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการ อยู่พบว่าส่วนใหญ่มีสภาพปัญหาเกี่ยวกับการไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการแข่งขันอยู่ในระดับ

ปานกลางและจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่ พนวจส่วนใหญ่ สภาพปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด

ภาควิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่กับสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ เกี่ยวกับการขาดความรู้ในการพัฒนาปรับปรุงร้าน ความไม่ตั้งใจคุ้นเคยกับลูกค้ามีน้อยลง และความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐ พนวจไม่มีความสัมพันธ์กัน

3.3 ภาควิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมกับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการมีสินค้าให้เลือกมาก การพัฒนาร้านตลอดเวลา การมีสินค้าคุณภาพดี การมีที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย การขายสินค้าในราคาต่ำ ช่วงเวลาเปิดร้านที่ยาวกว่า การมีทำเลที่ดีที่เหมาะสม การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขายอย่างต่อเนื่อง ความพึงพอใจในการบริการที่ดี ผู้จ้างอาชญาภาพ การบริหารจัดการที่ดี การมีเงินทุนในการดำเนินกิจการสูง และการมีระบบห้องมูลค่าต่อ หน่วยไม่มีความสัมพันธ์กัน

ภาควิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมกับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย พนวจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อวิเคราะห์ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่ดำเนินกิจการในช่วง 1 – 5 ปี พนวจส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับมาก และร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่ดำเนินกิจกรรมมาแล้วมากกว่า 5 ปี พนวจส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับมากที่สุด

ภาควิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมกับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่ เป็นระบบ พนวจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อวิเคราะห์ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่ดำเนินกิจการในช่วง 1 – 5 ปี และมากกว่า 5 ปี พนวจส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับมาก

ภาควิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมกับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านภาษาในร้านก็ทาง方言 ភาต ยีนเสวย พนวจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อวิเคราะห์ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่ดำเนินกิจการในช่วง 1 – 5 ปี พนวจส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับมาก และร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่ดำเนินกิจกรรมมาแล้วมากกว่า 5 ปี พนวจส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับมากที่สุด

3.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ตั้งอยู่กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือด้านการผลิตค้าให้เพื่อมาก การพัฒนาร้านค้าลดเวลา การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดการสินค้าเป็นหมวดหมู่ เป็นระบบที่ชัดเจน ภายในร้านกว้างขวาง สะอาด เย็นสบาย การมีลิ้นค้าที่คุณภาพดี การมีที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย ช่วงเวลาเปิดร้านขายสินค้าที่ยาวนานกว่า การมีทำเลที่ดีตั้งร้านที่เหมาะสม การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขายที่ดี เช่น การมีพนักงานที่บริการดี พูดจาสุภาพ การบริหารจัดการดี การมีเงินทุนในการดำเนินกิจการ ซึ่งและการมีระบบข้อมูลที่ดี พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากการขายสินค้าในราคามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อวิเคราะห์จังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ พบร่วมกันในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือและจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ พบร่วมกันในภูมิภาคใต้และจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ พบว่าส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับมากที่สุดและจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ พบว่าส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัจจัยของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมและปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ที่เท่ากับ 0.05 ให้มีความสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากสภาพปัจจัยของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเพียง 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับ ได้แก่การไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการแข่งขัน และความใกล้ชิด คุ้นเคยกับลูกค้ามีน้อยลง

4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัจจัยของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในภาคเหนือและเป็นรายชื่อกับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในเขตภาคเหนือ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ให้มีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ที่เท่ากับ 0.05 ให้มีความสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากสภาพปัจจัยของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเพียง 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับ ได้แก่การไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการแข่งขัน และความใกล้ชิด คุ้นเคยกับลูกค้ามีน้อยลง

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัจจัยของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในภาคเหนือและเป็นรายชื่อกับผลกระทบที่เกิดจากดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ พบร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ให้มีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ที่เท่ากับ 0.05 ให้มีความสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากสภาพปัจจัยของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเพียง 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับ ได้แก่การไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการแข่งขัน และความใกล้ชิด คุ้นเคยกับลูกค้ามีน้อยลง

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในภาพรวมและเป็นรายชื่อกับผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ พนบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ แต่เมื่อวิเคราะห์ลดดอยพนคุณ พนบว่ามีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากการสภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเพียง 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับ ได้แก่ ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ และขาดการรับร่วมต่อจากลูกค้าน

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในเบื้องต้นเห็นได้ในภาพรวม พนบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามีอยู่เพียงชื่อเดียวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมได้แก่ การจำกัดอย่างสิ้นเช้าที่มีคุณภาพของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่นอกนั้นพบว่ามีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับที่ต่ำ แต่เมื่อวิเคราะห์ลดดอยพนคุณพบว่า มีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เพียง 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับได้แก่ การมีสินค้าให้เลือกซื้อมาก และการส่งเสริมการขายที่ต่อเนื่อง เช่น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลกระทบจากการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเบื้องต้น

4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในภาพรวม พนบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พนบว่า มีอยู่เพียง 2 ชื่อ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ได้แก่ การมีสินค้าคุณภาพดีและที่จอดรถสะดวก ปลอดภัย นอกจากนั้นพบว่ามีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ แต่เมื่อวิเคราะห์ลดดอยพนคุณ พนบว่ามีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เพียงตัวแปรเดียวได้แก่ การส่งเสริมการขายที่ต่อเนื่อง เช่น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ ซึ่งมีอิทธิพลต่อผลกระทบจากการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่

4.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในภาครวม พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีอยู่ 2 ข้อ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมได้แก่ การมีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม และการมีพนักงานบริการดี พูดจาสุภาพ นอกนั้นพบว่ามีผลกระทบต่อการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ที่เพียงอยู่ในระดับต่ำ แต่เมื่อวิเคราะห์โดยแยก พนักงาน พบว่ามีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เพียงตัวเดียว ได้แก่ การมีลูกค้าให้เลือกมากซึ่งมีอิทธิพลต่อผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่

อภิปราชย์

จากสมมติฐานที่ตั้งให้ถูกต้องสามารถอภิปราชย์จากผลการศึกษาตามลำดับดังนี้

1. ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีความสัมพันธ์กับสภาพปัจจัยของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าระยะเวลาในการดำเนินกิจการของเจ้าของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมทั้ง 1 – 5 ปี และมากกว่า 5 ปี ในเขตภาคเหนือ ไม่มีความสัมพันธ์กับสภาพปัจจัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การขาดการรับช่วงต่อจากลูกนัดคน การขาดความรู้ในการปรับปรุงร้าน การขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ ความไม่เข้าใจคุณค่ากับลูกค้ามีน้อยลง ความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐ และการไม่สามารถรับตัวได้ทันต่อการแข่งขัน ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพียงผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ไม่จำเป็นต้องดำเนินกิจการมาเพียง 1 – 5 ปี หรือมากกว่า 5 ปี จะมีลักษณะและวิธีการดำเนินกิจการที่ไม่แตกต่างกัน สภาพปัจจัยที่เพิ่มขึ้น ๆ กัน ถึงแม้ว่าจะดำเนินกิจกรรมนานแค่ไหนย่อมพบกับปัจจัยที่เกี่ยวกับการรับช่วงต่อจากลูกนัดคน เพราะในปัจจุบันลูกนัดคนของผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นศึกษาสูงขึ้น เมื่อเรียนจบก็จะไปประกอบอาชีพอื่น นอกจากคนที่ไม่ได้เรียนก็จะรับช่วงต่อเมื่อต้องดำเนินการเหมือน ๆ ที่เคยทำ การปรับปรุงพัฒนาร้านก็ไม่ทำ เพราะทำแล้วไม่แน่ใจว่าจะขายได้ดีขึ้นกว่าเดิม เงินทุนก็ไม่ได้มากเพรำเป็นธุรกิจเล็ก ๆ ทำไปวัน ๆ เพื่อเป็นอาชีพที่ทำมานาน ความคุ้นเคยกับลูกค้าก็มีน้อยลงเพื่อส่วนของสังคมเปลี่ยนไป

ความคุ้นเคยใกล้ชิดกับลูกค้าก็เปลี่ยนไป ลูกค้าในปัจจุบันมีการเปลี่ยนพฤติกรรมจากเดิม มีภาระงานแผน การซื้อ มีความละเอียดอ่อนในการตัดสินใจซื้อมากขึ้น การเก็บภาษีของรัฐก็ เน้นงวดเพื่อระรู้ต้องการรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการปรับตัวต่อการแข่งขัน ของผู้ประกอบการ ก็ยังมีน้อย ในขณะที่ร้านค้าสมัยใหม่มีการพัฒนาและมีการสื่อสารกับลูกค้า ตลอดเวลาตั้งจะเห็นได้จากการจัดตั้งเอกสารแนะนำตัวให้แก่ลูกค้าถึงบ้าน หรือจากตาม หน่วยงาน พร้อมทั้งกลยุทธ์ในการโฆษณาและส่งเสริมการขายเพื่อกระตุ้นลูกค้าทุกช่วง จึง ทำให้เกิดเป็นปัญหาต่อการดำเนินงานของร้านค้าแบบดั้งเดิมได้ไม่ต่างจะดำเนินกิจกรรมนาน กว่า 5 ปี หรือต่ำกว่า 5 ปี

2. จังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ตั้งอยู่มีความสัมพันธ์กับ สภาพปัญหาของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า จังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่ง สมัยใหม่ตั้งอยู่มีความสัมพันธ์กับสภาพปัญหา การขาดการรับเข้าสู่ต่อจากภูมิภาค ภูมิภาค เน้นทุนหมุนเวียนในการดำเนินกิจการ และการไม่สามารถปรับตัวให้กับต่อการแข่งขัน ซึ่งเป็นไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อปีจัดอยู่ 3 ด้านที่นี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งได้แก่การขาด ความรู้ในการพัฒนาปรับปรุงร้าน ความใกล้ชิดกับลูกค้าที่นิยมอยู่และความเน้มงวด ในการเก็บภาษีของรัฐ ทั้งนี้เป็นเพื่อระเจ้าของร้านควรนำไปบัญชีอย่างเด่นชัด โดยให้เห็นผล ว่าไม่เวลา ต้องขายหน้าร้าน ไม่มีโทรศัพท์ร้าน จึงไม่สามารถเข้าร่วมรับฟังหรือตรวจสอบความรู้ จากรหุ่ยงานหรือองค์กรที่ต้องการจะเข้ามาขายเหลือ หรือรับปรับปรุงแล้วก็ยังไม่แน่ใจว่าจะ ขายได้ดีขึ้น สำหรับความใกล้ชิดกับลูกค้าในปัจจุบันมีน้อยลงเป็นเพื่อว่าลูกค้ามีโอกาสเดือด ซื้อได้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นจากร้านค้าสะดวกซื้อที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน ให้เจ้ายของร้านค้าปลีกแบบ ดั้งเดิมยังคงปฏิบัติเหมือน ๆ เดิม และในท้องถิ่นก็มีคนจากต่างเข้ามาอาศัยอยู่จริงทำให้ความ คุ้นเคยลดลงได้ ความเจริญของเมืองก็มีมากขึ้นประกอบกับพฤติกรรมของลูกค้าเปลี่ยนแปลงไป มากการวางแผนการซื้อสินค้ามากขึ้น สรุปการเก็บภาษีของรัฐไม่ว่าจังหวัดที่มีหรือไม่มีร้านค้าปลีก สมัยใหม่ตั้งอยู่คงใช้วิธีการและวิถีภูมิภาคเดียวกันในการทำหน้าที่เก็บภาษี และในปัจจุบัน รัฐมีนโยบายที่เน้นงวดในการเก็บภาษี ซึ่งเป็นรายได้ของรัฐให้ได้ตามเป้าหมายที่แต่ละจังหวัด กำหนดไว้ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงถูกเพิ่มกดในการจัดเก็บภาษีที่ไม่ต่างกัน

3. วิยะເຄານในการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีความสัมพันธ์กับปัจจัย เกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีก และค้าส่งสมัยใหม่จำนวน 13 ด้าน ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับภูมิภาคใน การดำเนินกิจการร้าน

ค้าปลีกแบบดั้งเดิม ทั้งนี้เป็นเพื่อว่าผู้ประกอบการร้านค้าปลีกทั้ง 2 กลุ่ม มีรูปแบบการดำเนินกิจการไม่ต่างกัน โดยเฉพาะผู้ที่รับช่วงต่อจากพ่อแม่หรือผู้ที่ไม่มีโอกาสไปประกอบอาชีพอื่นก็ยังคงทำเหมือน ๆ ที่เคยทำ ด้วยปรับเปลี่ยนรูปแบบใหม่ก็ไม่จำเป็นจะทำให้กิจการดีขึ้น และยังขาดเงินทุนที่จะดำเนินมาพัฒนาธุรกิจ ดังนั้นระยะเวลาการดำเนินกิจการของทั้ง 2 กลุ่มนี้ในส่วนผลกระทบต่อปีจัดทั้ง 13 ด้าน ยกเว้นปัจจัย 3 ด้าน “ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย การจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่เป็นระบบ และภัยในร้านสะดวก เย็นสบายที่ยังคงส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของเจ้าของกิจการทั้ง 2 กลุ่ม

4. จังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินกิจการอยู่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในเขตภาคเหนือ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่จำนวน 15 ด้าน ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ทั้งนี้เป็นเพื่อว่าในสภาพปัจจุบันการเรื่องสารและภาระคนงานมีความสะดวกมากเรื่อง ตลอดจนกระบวนการนิยมและพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกยังต้องเดินทาง 2 กลุ่มมีความต้องการซื้อปัจจัยทั้ง 15 ด้านไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการอย่างหนทาง ยกเว้นปัจจัยด้านภาระทางสินค้าในราคาน้ำหนักต้องร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เท่านั้นที่ยังคงส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของผู้ประกอบการในจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่

5. สภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมมีความสัมพันธ์กับผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือและจังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในภาครวมและเป็นรายชื่อ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือและจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในภาครวมและเป็นรายชื่อพบว่ามีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อวิเคราะห์ผลโดยพหุคุณพบว่ามีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลกระทบที่เกิดจากสภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกอ่อนตัวอยู่เพียง 2 ตัวแปร “ได้แก่ การไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการแข่งขันและความไม่ต้องดูแลรักษาสินค้ามีน้อยลง” ทั้งนี้อาจจะเป็นเพื่อว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังไม่แน่ใจว่าถ้าปรับเปลี่ยนร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอย่างไร แต่ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในกระบวนการเปลี่ยนรูปแบบร้านตลอดจนการที่ต้องทำกิจการด้วยตนเองเกือบทุกอย่างในร้าน ทำให้ไม่สามารถจัดเวลาเข้าร่วมกับหน่วยงานที่เชิญให้เข้าร่วมรับฟังแนวทางการพัฒนา และในปัจจุบันความเจริญของแต่ละท้องถิ่นมีมากขึ้น วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนไป โอกาสที่จะได้รับจัก

คุ้มค่ายเห็นแต่ก่อนก็คล่อง จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความไม่ชัดเจนกับลูกค้ามีน้อยลง จึงน่าจะเป็นเหตุผลที่ทำให้จำนวนลูกค้าและยอดขายลดลง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและผลกระทบต่อการดำเนินกิจการ ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ตั้งอยู่ในภาพรวมและเป็นรายข้อพบว่า มีความสัมพันธ์กันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อวิเคราะห์ด้วย พฤติกรรมพบว่ามีตัวแปรที่สามารถอธิบายความเปลี่ยนแปลงของผลกระทบที่เกิดจากสภาพปัจจุบัน ของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมอยู่เพียง 2 ตัวแปร ได้แก่ การขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนิน กิจการและภาระต้นทุนซึ่งต้องมาจากลูกค้า ซึ่งในจังหวัดที่ยังไม่มีการแข่งขันจากร้านค้าปลีก และค้าส่งสมัยใหม่จะเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็ก การประกอบกิจการส่วนใหญ่จะมาจากตัวอยู่ ในตัวเมือง มีการแข่งขันกันเอง และร้านค้าปลีกแบบสดดวงข้อ เจ้าของกิจการยังคงดำเนิน กิจการแบบที่เคยทำ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ยอดขายและจำนวนลูกค้าลดลง และในกรณีที่ ลูกค้านั้นไม่รับซื้อต่อ ก็เป็นเพ考ะว่าสภาพปัจจุบันของกิจการที่ตกต่ำ ประกอบด้วยสาเหตุที่ ให้เรียนสำเร็จในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งไม่คิดที่จะรับซื้อต่อหรืออาจจะใช้ส่วนที่ปั้นเป็นการทำ ธุรกิจในภายภาคหน้า

6. ปัจจัยที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่มีความ สัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือและ จังหวัดที่มีและไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ในภาพรวมและเป็นรายข้อ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคเหนือ ภาพรวมพบว่ามี ความสัมพันธ์กัน และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อยังพบว่า จาก 16 ข้อ มีอยู่ 15 ข้อที่มีความ สัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ แต่เมื่อถูกพิจารณาโดยที่ไม่มีผลกระทบ ได้แก่ การจำหนี้สินค้าที่มีคุณภาพของร้านค้า ปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้การจำหนี้สินค้าที่จำหน่ายอยู่ ในร้านค้าปลีกทั้งแบบดั้งเดิมและแบบใหม่พบว่าเป็นสินค้าที่ผลิตมาจากการแสวงเดียว กันมี มาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน จึงไม่มีความแตกต่างกันเพียงแต่ว่าจำนวนอยู่ในลักษณะของ ร้านค้าที่ต่างกันเท่านั้น นั่นจึงต้องพิจารณาต่อไปว่า ผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่ง สมัยใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมพบว่ามีอยู่ 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่รั้งไว้ได้แก่ การที่ร้านค้าปลีกและ ค้าส่งสมัยใหม่มีสินค้าให้เลือกมาก และมีการจัดการส่งเสริมการขายที่ดีกว่า ซึ่งทั้ง 2 ประเด็น นี้เป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้บริโภคสนใจและเข้าไปในร้านค้าปลีกนั้นหรือค้าส่งสมัย ใหม่มากจากเข้าไปซื้อสินค้าแล้ว ยังใช้เป็นสถานที่เดินดูสินค้าและพักผ่อนอีกด้วย ดังนั้นการมี

สินค้าให้เชือกมากจึงมีผลที่ทำให้มีผู้บริโภคนิยมเข้าไปใช้บริการเดินเลือกซื้อ ประกอบกับผู้บริโภค มีโอกาสเลือกสินค้าได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน และผลกระทบจากการส่งเสริมการขาย เช่น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ เป็นการกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการและการตัดสินใจที่รวดเร็ว ซึ่งทางร้านค้าปลีกและค้าส่ง สมัยใหม่นิยมใช้และถือได้ว่าเป็นส่วนผสมของการค้าปลีกที่ทำให้เกิดการยอมรับจากผู้บริโภค เป็นจำนวนมาก และอีกประการหนึ่งการส่งเสริมการขายเป็นเทคนิคที่ทำให้ผู้บริโภคเปลี่ยนพฤติกรรมได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนการหันมาในปริมาณที่มากขึ้นตามไปด้วย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในจังหวัดที่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินการอยู่ พบร่วมกับภาพรวมการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่ง สมัยใหม่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามีอยู่เพียง 2 ข้อเท่านั้นที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ได้แก่ การที่ร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่มีสินค้าที่มีคุณภาพดีและที่ยอด俗ถูก ปลอดภัย ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สินค้าไม่ว่าจะมาจากไหนม่ายอยู่ที่ไหนก็ยอมจะมีคุณภาพที่ไม่ต่างกัน ดังนั้นจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม สำหรับที่จอดรถที่สะอาด ปลอดภัย ในกรณีที่ลูกค้าที่ซื้อสินค้าจากร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมจะไม่สามารถจอดรถที่จอดรถที่สะอาด ปลอดภัย จำนวนน้อยและห้ามจอดรถที่อยู่ใกล้กับที่ก่ออาชญา ดังนั้นสถานที่จอดรถที่สะอาด ปลอดภัย จึงไม่มีผลต่อการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม แต่เมื่อพิจารณาจากหัวข้อที่สอง ผลกระทบทั้ง 14 ข้อแล้ว พบร่วมกับอยู่เพียงข้อเดียวที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ได้แก่การส่งเสริมการขายอย่างต่อเนื่องเป็นการกระตุ้นพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เห็นผลอย่างรวดเร็ว ไม่ใช่เป็นการลดราคาสินค้า การจัดรายการพิเศษ และยังเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เคยเป็นลูกค้าของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมให้เปลี่ยนไปซื้อสินค้าจากร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ได้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีก และค้าส่งสมัยใหม่ดำเนินการอยู่ พบร่วมกับภาพรวมการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่ง สมัยใหม่มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามีอยู่เพียง 2 ข้อ ได้แก่ มีทำเลที่ดีของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ และการมีพนักงานบริการดี หุ่น嫁อุภาระ ไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ที่ไปซื้อสินค้าในร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่มีความตั้งใจที่จะไปซื้อและการไปอาจจะมีการวางแผน

ล่างหน้า หรือมีความสะดวกที่จะไป และสำนับการที่พนักงานบริการดี พูดจาสุภาพ คงไม่ใช่สิ่งที่ทำให้ผู้บริโภคเข้าไปใช้บริการ เพราะรูปแบบของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่เป็นการให้ผู้บริโภคบริการตัวเอง ตัดสินใจซื้อด้วยตนเอง พนักงานจึงไม่ส่งผลกระทบโดยตรง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมควรมีการปรับตัวในด้านการส่งเสริมการขาย และควรมีการสื่อสารกับลูกค้าในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเพิ่ยบาน้ำร้านเกี่ยวกับสินค้าที่มีการส่งเสริมการขายเพื่อให้ลูกค้าได้ทราบว่าทางร้านมีการจัดรายการพิเศษเกี่ยวกับสินค้ารายกรอบไวน้ำ
2. ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมควรให้ความสนใจต่อข้อมูลข่าวสารและการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของผู้บริโภคให้มากขึ้น
3. รัฐควรพิจารณาในด้านการเก็บภาษีสำหรับร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมที่ไม่สามารถปรับตัวให้กับต่อการเปลี่ยนแปลง โดยกำหนดมาตรการหรือการลดหย่อนภาษีเมื่อเข้าสู่ภาระนี้
4. รัฐควรให้ความช่วยเหลือกับพ่อค้าส่งแบบดั้งเดิมที่อยู่ในที่ที่ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเป็นถูกค้าอยู่ด้วย นอกจากจะให้ความสำคัญกับร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมเท่านั้น เพราะร้านค้าส่งแบบดั้งเดิมเป็นแหล่งที่ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมส่วนใหญ่ซื้อสินค้าเข้าร้าน ดังนั้นถ้าสามารถช่วยให้ร้านค้าส่งเป็นแหล่งจัดส่งสินค้าในราคานี้ถุงเกินร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ได้ ก็ย่อมจะทำให้ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมขายสินค้าได้ในราคานี้ถุงเกินไป
5. ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดที่ไม่มีร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่ยังไม่ถูกผลกระทบโดยตรง ควรได้มีการเตรียมการรับผลกระทบที่อาจจะเกิดจาก การขยายตัวของร้านค้าปลีกสมัยใหม่
6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลกับผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดประชุมสัมมนา たりทำเอกสาร แผ่นพับ แผ่นปลิวแจกให้แก่ผู้ประกอบการในแต่ละพื้นที่ เพื่อทราบความเคลื่อนไหวของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อเป็นการสื่อสารในด้านการให้ข้อมูลที่เจาะจงกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมสามารถนำข้อมูลไปพิจารณาในการปรับปรุงหรือพัฒนาร้านของตนเอง เพราะถ้าจะเชิญให้เข้าของร้านเข้าร่วมประชุมอาจจะไม่สามารถเข้าร่วมได้ เพราะเจ้าของร้านไม่สามารถทิ้งร้านของตนเองได้ นอกจากจะต้องปิดร้านเพื่อเข้าร่วมประชุมสัมมนา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ความมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพที่เกี่ยวกับการประกอบการค้าปลีกเพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้าร่วมในการให้ข้อมูลและเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อสามารถสรุปผลของการศึกษาไปสู่การพัฒนาธุรกิจค้าปลีกได้ทั้งในภาพรวมของประเทศไทย และเฉพาะพื้นที่จังหวัดได้จังหวัดหนึ่ง

2. ความมีการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนของผู้ประกอบการค้าปลีกและค้าส่งแบบดั้งเดิมตลอดจนผู้ที่เป็นผู้นำร้าน เพื่อให้ทราบถึงความต้องการและพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈หาร์
Pibulsongkram Rajabhat University

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈คราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บรรณานุกรม

กรรณิการ์ ถึงผู้. (2539). การดำเนินงานร้านค้าปลีก. กรุงเทพฯ : ศูนย์ตำรา อาจารย์นิมิตร จิระสนติการ.

กาญจนा ชินวิเศษวงศ์. (2545, พฤษภาคม 25). หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด พิษณุโลก. สัมภาษณ์.

กิตติพงศ์ แสงพิพิธกัญญา, ณัฐกุลี จิตวัฒนาการ, สุรพงษ์ ตันกิจจานนท์, อังคณา บัววงศ์ และ อุษณีย์ ประดิษฐ์แสงวันชัย. (2544). การศึกษาผลกระทบจากการค้าปลีกในประเทศไทย หน้า 3 แห่ง ต่อธุรกิจค้าปลีกแบบตั้งเดิม กรณีศึกษาเทศบาลนคร พิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบัตรธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

ขัยวัฒน์ ตั้งเมธีกุล. (2545, มีนาคม 19). ประชานหอการค้าจังหวัดเพชรบุรี. สัมภาษณ์.

ชาตยา จังสุวัต. (2542). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคในธุรกิจค้าปลีกในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชาวสวนไทยจะตายเมื่อไหร่ห่วง. (2542, พฤษภาคม 23 - 26). ฐานเศรษฐกิจ, หน้า 10.

ข้ามหลักสูตรการคิดหลังไม่เดิร์นเหรอ. (2546, มกราคม 30 - กุมภาพันธ์ 1). ฐานเศรษฐกิจ, หน้า 22.

ใช้ห่วงภาคพิสดาร ยกันทุกภาษาไว้พร้อมหนังสือพิมพ์. (2539, กุมภาพันธ์ 5 – 11). คู่แข่ง รายสัปดาห์, หน้า 31 - 35.

ณรงค์ เพ็ญประเสริฐ. (2542). ธุรกิจชุมชน เส้นทางที่เป็นไปได้. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ณัฐพนธ์ ศันธยารักษ์, วิชารักษ์ ภักดิไวโรจน์ และจิตติ อุนใจyan. (2545). การศึกษานักขาย อุปสรรค การดำเนินกิจกรรมธุรกิจค้าปลีกแบบตั้งเดิมในเขตเทศบาลนคร พิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบัตรธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

ดิสเคนต์สโตร์ในประเทศไทย. (2545, สิงหาคม 15 – 17). ประชาชาติธุรกิจ, หน้า 22.

(2545, สิงหาคม 18 – 21). ประชาชาติธุรกิจ, หน้า 22.

คำร้องค่าดี ขัยสนิท. (2536). ทราบเรื่องการค้าปลีก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วังอักษร.

ธงชัย อุบลธรรม. (2545, มีนาคม 19). หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเพชรบุรี.

สัมภาษณ์.

- สำนัก อัศวสุธีรากูล. (2545, ธันวาคม 4). ประชานหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่. สัมภาษณ์.
- ธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย. (2545, พฤษภาคม 23 – 25). ฐานเศรษฐกิจ, หน้า 9.
- นิภา ศรีเพ็ใจ. (2527). หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : บริษัท ศึกษาพิจารณา จำกัด, ซึ่งถือใน
เพ็ญญา แสงแก้ว. (2541). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แนวทางของช่องโหว่ทั่วไป. (2545, กุมภาพันธ์ 4 – 6). ประชาชาติธุรกิจ, หน้า 18.
- บริษัท ซี เอ อินเตอร์เนชันแนล อินฟอร์เมชัน จำกัด. (2542). โครงการศึกษาผลกระทบของ
การแข่งขันและการรวมตัวของผู้ประกอบการค้าปลีกขนาดใหญ่ในประเทศไทย
ที่มีต่อผู้บริโภคและร้านค้าปลีกขนาดเล็ก. เสนอต่อกรรมการห้ามภายใน ก阙ทวง
พาณิชย์.
- บุญรัตน์ บุญมัจชา. (2545, ธันวาคม 9). หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดเชียงใหม่.
สัมภาษณ์.
- ปิดไฟฟ้าเมืองบึงแม็คไคร ให้ตกลงไปภาคเมือง. (2545, กันยายน 27 – 30). ประชาชาติธุรกิจ,
หน้า 4.
- พฤติกรรมผู้บริโภคในเมืองนิยมไม่เดินเท้า. (2545, กุมภาพันธ์ 28 – 31). ประชาชาติธุรกิจ,
หน้า 22.
- ไฟศาล รัตต์วงศ์. (2539). การศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีก
แบบตั้งเตี้มในเขตเทศบาลเมือง และฐานะภูมิภาคของช่างเกอระบนออกในจังหวัด
พิษณุโลกและสุโขทัย. รายงานการวิจัยภาควิชาการตลาด คุณวิทยุการจัดการ
สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- ยุคดิจิทัลในธุรกิจ. ฐานเศรษฐกิจ. (2546, มกราคม 30 – กุมภาพันธ์ 1). ฐานเศรษฐกิจ,
หน้า 15.
- ราษฎร์ วีระพันธ์. (2545, ธันวาคม 9). ประชานหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่. สัมภาษณ์.
- วสันต์ ธรรมภูมิ. (2545, ธันวาคม 12). หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด
กำแพงเพชร. สัมภาษณ์.
- วิกฤตใช้หัวอย. (2544, กุมภาพันธ์ 25 - 28). ฐานเศรษฐกิจ, หน้า 15.
- วิภาวดี ลับมี. สถิติรัตน์ เศรษฐมนิสิษ, มนตรี ชินมณี, ประศิทธิ์ จิระเดชประไพ แฉลนวงศ์
รับประเสิฐ. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการธุรกิจค้า
ปลีก ธุรกิจค้าส่งขนาดใหญ่ ของผู้บริโภคในเขตช่างเกอเมือง จังหวัดพิษณุโลก.
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบัตรหุ่นยนต์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้า.

วิจัยนวัตกรรมยั่งยืน (2536, พฤษภาคม). แนวทางการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกขนาดเล็ก.

卷 13 (152), 115 – 121.

วิชัย นา�отิวนันท์. (2544). ธุรกิจส่วนตัว SMEs จะทำอะไรกันดี ? พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็กซ์เพอร์เน็ท จำกัด.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, ฝ่ายการวิจัยเศรษฐกิจรายสาขา. (2542). การค้าส่งค้าปลีกไทย (รายงานพิเศษเศรษฐกิจและการค้าไทย : ภาคการค้าภาคในประเทศไทย). กรุงเทพฯ : ฝ่ายการวิจัยเศรษฐกิจรายสาขาสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

สมจิตร ส้วนจำเริญ. (2540). กรณีการการค้าปลีก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สืเดือนในการจัดการธุรกิจห้ามลืม. (2545, สิงหาคม). ผู้จัดการ, 20 (227), 92.

ศุภษา แม้นดี. (2546, มกราคม 6). ผู้จัดการ Lotus Supercenter สาขาพิษณุโลก. สัมภาษณ์

Philip, K. (2000). *Marketing Management*. (The Millennium Edition). New Jersey: Prentice Hall.

Roger, C., Paul, B. (2000). *Retail Management*. (4 th ed.). London : Prentice Hall.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈คราม
Pibulsongkram Rajabhat University

แบบสื่อสาร

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่มีต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือที่จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (โภชนาช) เกี่ยวกับสภาพปัญหาการดำเนินกิจการและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ โดยข้อมูลที่ได้รับจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกแบบดั้งเดิมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันตลอดจนให้ประกอบการเรียนการสอนด้านการบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบกิจการ

1. เจ้าของกิจการทำหน้าที่อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ชื่อ)

( ) 1. สั่งซื้อสินค้า	( ) 2. ขายหน้าร้าน	_____ (8) _____ (9)
( ) 3. ดูแลด้านการเงิน เก็บเงิน / จ่ายค่าสินค้า		_____ (10)
( ) 4. จัดสินค้าในร้าน	( ) 5. สงสินค้าให้ลูกค้า	_____ (11) _____ (12)
( ) 6. ทราบเบ็ดเตล็ดสินค้าคงเหลือในร้าน		_____ (13)
( ) 7. เปิดร้าน/ปิดร้าน	( ) 8. ทำความสะอาด	_____ (14) _____ (15)
( ) 9. อื่นๆ (โปรดระบุ)		_____ (16)

2. ท่านมีผู้ช่วยในการดำเนินกิจการหรือไม่

( ) 1. มี	( ) 2. ไม่มี (ข้ามไปตอนข้อ 4)	_____ (17)

3. จำนวนผู้ช่วยในการดำเนินกิจการ

( ) 1. 1 คน	( ) 2. 2 คน	
( ) 3. 3 คน	( ) 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)	_____ (18)

4. ยอดขายสินค้าของท่านในปีก่อน

( ) 1. เพิ่มขึ้น	( ) 2. เท่าเดิม	
( ) 3. ลดลง	( ) 4. ไม่แน่นอน	_____ (19)

5. สินค้าที่ขายติด 3 ตัวดับ (โดยใช้หมายเลข 1 หน้าที่อีกด้านที่คิดว่าเป็นสินค้าที่ขายติดที่สุด และสินค้าที่ขายต่อรองลงมา ใช้หมายเลข 2, 3, 4, 5 ตามลำดับ)

( ) 1. ของใช้ประจำวัน	( ) 2. อาหารแห้ง	_____ (20) _____ (21)
( ) 3. เครื่องดื่ม	( ) 4. กาน้ำ甘味料	_____ (22) _____ (23)
( ) 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)		_____ (24)

6. แนวโน้มร้านของท่านในอนาคต

( ) 1. จะทำต่อไปเมื่อตนเดินทาง		
( ) 2. กำลังคิดจะรับปรุงใหม่ เพราะ		
( ) 3. กำลังคิดจะเลิกกิจการ เพราะ		
( ) 4. อื่นๆ (โปรดระบุ)		_____ (25)

7. ท่านจัดซื้อสินค้าเข้าร้านอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ชื่อ)

( ) 1. ซื้อจากพนักงานขายมาเสนอขายที่ร้าน เพราะ		_____ (26)
( ) 2. ซื้อจาก Big C เพราะ		_____ (27)
( ) 3. ซื้อจาก Lotus เพราะ		_____ (28)
( ) 4. ซื้อจาก Makro เพราะ		_____ (29)

- ( ) 5. ข้อจากร้านขายส่งแบบตั้งเดิมในลักษณะเดียวกัน ..... _____ (30)
- ( ) 6. อื่นๆ (โปรดระบุ) ..... _____ (31)
8. ท่านตั้งราคาสินค้าอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ( ) 1. ตั้งราคาเท่ากับราคาป้าย ( ) 2. ตั้งราคาน้ำหนึ่งกว่าราคาป้าย ..... _____ (32) _____ (33)
- ( ) 3. ตั้งราคายอดดิจิทัลทันทุนและบวกเพิ่มกำไรตามที่ต้องการ ..... _____ (34)
- ( ) 4. ตั้งราคาเท่ากับปรับอื่นๆ ( ) 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) ..... _____ (35) _____ (36)
9. ท่านคิดว่าร้านของท่านถูกผลกระทบจากร้านใดมากที่สุด
- ( ) 1. เพชรบุรี เอเชียทีค ..... ( ) 2. โลตัส
- ( ) 3. บิ๊กซี ..... ( ) 4. แม็คโคร
- ( ) 5. ร้านค้าปลีกประเภทเดียวกัน ..... ( ) 6. ห้างสรรพสินค้า
- ( ) 7. อื่นๆ (โปรดระบุ) ..... _____ (37)
10. ในช่องเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ท่านมีการทำความนิยมสินค้าในร้านของท่านหรือไม่
- ( ) 1. มี ..... ( ) 2. ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 12) ..... _____ (38)
11. ร้านท่านมีการทำความนิยมสินค้า ระยะเวลาที่ทำน้ำหนึ่ง
- ( ) 1. วันต่อวัน ..... ( ) 2. สัปดาห์ละครั้ง
- ( ) 3. เดือนละครั้ง ..... ( ) 4. ปีละครั้ง
- ( ) 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) ..... _____ (39)
12. ท่านมีวิธีการจัดร้านอย่างไร
- ( ) 1. จัดตามความต้องการ เกย์ทำอย่างไรก็ทำอย่างนั้น
- ( ) 2. จัดโดยแยกสินค้าออกเป็นหมวดหมู่
- ( ) 3. จัดตามลักษณะของร้าน
- ( ) 4. อื่นๆ (โปรดระบุ) ..... _____ (40)
13. ท่านใช้วิธีการใดในการรุงรังสินค้าเข้าร้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ( ) 1. ไม่ได้ทำอะไรเป็นพิเศษทำเหมือนที่เคยทำ ..... _____ (41)
- ( ) 2. ใช้ความคุ้นเคยเป็นเกณฑ์ ..... _____ (42)
- ( ) 3. จัดวิถีการพิเศษ เช่น การให้ส่วนลด การรีบิวติก ..... _____ (43)
- ( ) 4. ใช้กำลังที่ตั้งร้านที่เหมาะสม ..... _____ (44)
- ( ) 5. อื่นๆ (โปรดระบุ) ..... _____ (45)
14. ปกติทำงานเปิดร้านเวลา ..... นาฬิกา
15. ปกติทำงานปิดร้านเวลา ..... นาฬิกา

ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิม

ข้อ	สภาพปัจจุบันของร้านค้าปลีกแบบ ตั้งเดิม	ระดับของปัจจุบัน				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	ขาดการรับซื้องวดต่อจากลูกค้า					
2	ขาดความรู้ในการพัฒนาปรับปรุงร้าน					
3	ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน					
4	ความไม่ชัด ศูนย์รายกับลูกค้ามีน้อยลง					
5	ความเข้มงวดในการเก็บภาษีของรัฐ					
6	ไม่สามารถปรับตัวได้กับต่อการแข่งขัน					

**ตอนที่ 4 ปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่มีผลกระทบต่อ
ร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิม**

ข้อ	การดำเนินกิจการของ ร้านค้าปลีก / ค้าส่งสมัยใหม่	ระดับของผลกระทบที่ร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมได้รับ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	การเมืองดำเนินการรักษาความสงบเรียบร้อยมาก					
2	มีการพัฒนาข้ามประเทศอย่างมาก					
3	มีการใช้เทคโนโลยีทันสมัย					
4	มีการจัดสินค้าเป็นหมวดหมู่เป็น ระบบ					
5	ภายนอกในร้านกว้างขวาง สะอาด เรียบง่าย			--		
6	สินค้ามีคุณภาพดี					
7	สื่อสารด้วยทางวิทยุ ปดอดภัย					
8	การขายสินค้าในราคามาก					
9	ช่องทางการชำระเงินหลากหลายกว่า					
10	มีกำลังที่ตั้งร้านที่เหมาะสม					

ข้อ	การดำเนินกิจกรรมของ ร้านค้าปลีก / ค้าส่งสมัยใหม่	ระดับของผลกระทบที่ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมได้รับ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
11	มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์					
12	มีการส่งเสริมการขายอย่างต่อเนื่อง เช่น การลดราคา การจัดกิจกรรมพิเศษ					
13	มีพนักงานบริการดี พูดจาสุภาพ					
14	มีการบริหารจัดการที่ดี					
15	มีเงินทุนในการดำเนินกิจการสูง					
16	มีระบบชี้อ้อมูลที่ดี					

ตอนที่ 5 ผลกระทบจากการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่มีต่อการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม

ข้อ	ผลการทบทวนที่เกิดจากการดำเนิน กิจกรรมร้านค้าปลีกค้าส่งสมัยใหม่	ระดับของผลกระทบ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	จำนวนรายชาติคง					
2	จำนวนลูกค้าคง					

ตอนที่ ๖ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ท่านคิดว่าร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมควรจะมีการพัฒนาและดำเนินการอย่างไร
  2. ท่านคิดว่าหน่วยงานของรัฐควรดำเนินการให้ความช่วยเหลืออย่างไรต่อปัญหาและผลกระทบที่ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมได้รับ

ที่ ศธ 1515 / ว 2020

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก 65000

19 พฤษภาคม 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เพื่อประกอบการทำงานวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวคิดงานในการสัมภาษณ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูล รัชชัย อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม กำลังศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลกระทบจากภารกิจการดำเนินการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่มีต่อร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิมในเขตภาคเหนือ” ทั้งนี้ เพื่อประสงค์จะทราบผลกระทบที่ร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิม (ชาว่าง) ได้รับจากการดำเนินกิจกรรมของร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของร้านค้าปลีกที่ล่วงสมัยไปแล้วและร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิม โดยข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกแบบตั้งเดิมในเขตภาคเหนือ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

จึงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านได้เปรียบอนุญาตให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูล รัชชัย สัมภาษณ์ตามแนวคิดงานในสิ่งที่ส่งมาด้วย สำหรับการตักทามายวันเวลาสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานกับท่านโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ อีกหนึ่งครั้ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ พฤกษาวน)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

งานธุรการ

โทร. 0 - 5521 - 6389 ต่อ 262 โทรสาร. 0 - 5525 - 9468

E-mail : ต่อสื่อสาร@pibul2.kpr.kon.go.th

ที่ ศธ จด.๔/๑๗๘๐

สถาบันราชภัฏพิมลสังคม
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เพื่อประกบණการทำงานวิจัย
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวคิดตามในการสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูล รัชรชัย อ้างอิงไปรษณีย์วิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏพิมลสังคม กำลังศึกษาวิจัยเรื่อง "ผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีก
และค้าส่งสมัยใหม่ที่อยู่ร้านค้าปลีกแบบตั้งเติมในเขตภาคเหนือ" มีความประสงค์จะทราบผลการบัน
ทึกว่าร้านค้าปลีกแบบตั้งเติม (ไฮทาว์) ให้รับจากกิจกรรมของร้านค้าปลีกมัชไชมี ทดลองคน
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของร้านค้าปลีก / ค้าส่งสมัยใหม่และร้านค้าปลีกแบบตั้งเติม
โดยข้อมูลที่ได้รับจะนำไปปรับใช้ในภาคเหนือ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกแบบตั้งเติม
ในเขตภาคเหนือให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันท่อไม้

สถาบันศรับความอนุเคราะห์การทำงานไปเบรตไปเบร็ฟร่วมให้การสัมภาษณ์ก่อน
ผู้ประกบණการค้าปลีกแบบตั้งเติม จำนวน ๑-๒ คน โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูล รัชรชัย
และคณะเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ตามแนวคิดตามที่สิ่งที่ส่งมาด้วย สำหรับการนัดหมายวันเวลา
สัมภาษณ์ผู้วิจัยหรือผู้ช่วยนักวิจัยจะเป็นผู้ประสานกับทางไพบูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกณ พุฒิโย)

รองอธิการบดี วิทยาการแทน
อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิมลสังคม

งานช่างการ

โทร. ๐-๕๕๒๙-๖๗๘๘ ต่อ ๒๖๒

โทรสาร. ๐-๕๕๒๙-๗๐๘๘

E-mail rajetbhakdi@pibul2.rjp.ac.th

ที่ ๘๙ ๐๔๓๔ / ๒๐๑๖

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เพื่อประกอบการทำงานวิจัย

เรียน ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๐ ชุด

ด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์พิศาล รัตนรัช อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม กำลังศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมร้านค้าปลีก และค้าส่งสมัยใหม่ที่มีต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ” มีความประสงค์จะทราบผลกระทบที่ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (ชาวท่าว) ได้รับจากการดำเนินกิจกรรมของร้านค้าปลีกสมัยใหม่ ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของร้านค้าปลีก / ค้าส่งสมัยใหม่และร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม โดยข้อมูลที่ได้รับจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกแบบดั้งเดิม ในเขตภาคเหนือให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และให้มีประโยชน์การจัดการเรียนการสอนในสาขา วิชาการบริหารธุรกิจต่อไป

สถาบันได้รับความอนุญาตจากท่านได้ไปร่วมอนุญาตและให้ข้อมูลที่ทางสถาบัน
แก่นักศึกษาหรือผู้ช่วยนักวิจัยซึ่งจะเป็นผู้มาติดต่อประสานกับท่านโดยตรง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์กับ ระบุขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวนัน พฤกษะวัน)

รองอธิการบดี วิชาการการแทน
บริการด้านสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

งานธุรการ

โทร. ๐ - ๕๕๒๖ - ๗๐๘๐, ๕๙๑๖ - ๓๔๙ ต่อ ๒๖๒

โทรสาร. ๐ - ๕๕๒๖ - ๗๐๘๘

E-mail สุวนัน@พิบูล.gov.th

ថ្វាក់សាស្ត្រ

1. นายไพบูลย์ รีวัชัย	ผู้จัด
Mr. Phaisan Rewthongchai	
2. ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
3. สถานที่ทำงาน	คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000 โทรศัพท์ 0-5521-6387

4. ประวัติการศึกษา

- 5.1 B.S.B.A. (Marketing) ၂၀၁၈ Lyceum of the Philippines, ၂၅၂၃
5.2 M.B.A.(General Management) ၂၀၁၈ Manuel L. Quezon University, ၂၅၂၆
5.3 D.P.A. (Public Administration) ၂၀၁၈ Centro Escolar University, ၂၅၂၉

5. สาขาวิชามีความเข้มข้นอยู่พิเศษ สาขาวิชาภาษาศาสตร์

6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิจัยและการทำวิจัย

- 6.1 งานกิจย์ที่ทำเสร็จแล้ว

6.1.1 การศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อแบรนด์พูดะแหนในเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก (2532) ทุนวิจัยของวิทยาลัยครุพินุสลงกรณ์

6.1.2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้ยาต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคในเขตจังหวัดพิษณุโลก (2534) ทุนวิจัยของวิทยาลัยครุพินุสลงกรณ์

6.1.3 ความต้องการของผู้บริหารหน่วยงานเกี่ยวกับการใช้บริการธุรกิจโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก (2536) ทุนวิจัยของนักธุรกิจในจังหวัดพิษณุโลก

6.1.4 การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและคุณภาพบัณฑิต คณะวิชา
วิทยาการจัดการ วิทยาลัยครุพินุสลงกรณ์ (2537) ทุนวิจัยของวิทยาลัยครุพินุสลงกรณ์

6.1.5 การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งตลาดกลางผ้าในจังหวัดพิษณุโลก (2538) หัวหน้าโครงการวิจัย ทุนวิจัยของจังหวัดพิษณุโลก

6.1.6 การศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อร้านมินิมาร์ทในเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก (2538) ทุนวิจัยของนักธุรกิจในจังหวัดพิษณุโลก

6.1.7 ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก (2538) ทุนวิจัยของสถาบันราชภัฏพิษณุสลงกรณ์

6.1.8 การศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินกิจการของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตเทศบาลเมืองและสุขาภิบาลของอำเภอชนอกในจังหวัดพิษณุโลกและสุโขทัย (2539) ทุนวิจัยของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

6.1.9 ความต้องการในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในเขตจังหวัดพิษณุโลกและสุโขทัย (2540) หัวหน้าโครงการวิจัย ทุนวิจัยของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

6.1.10 การศึกษาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีต่อการสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานของ Big C Supercenter (2542) ทุนวิจัยของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

6.1.11 การพัฒนากรอบแผนระดับตำบลเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในจังหวัดพิษณุโลก (2544) หัวหน้าโครงการวิจัย ทุนวิจัยส่วนตัว

6.1.12 การติดตามประเมินผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านของจังหวัดพิษณุโลก (2544) หัวหน้าโครงการวิจัย ทุนวิจัยของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ

6.1.13 การศึกษาสภาพปัญหาและปัจจัยเกี่ยวกับการดำเนินกิจการร้านค้าปลีกและค้าส่งสมัยใหม่ที่มีผลต่อร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในเขตภาคเหนือ (2546) ทุนวิจัยของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

6.2 งานวิจัยที่กำลังทำ

การเลี้ยงวัวด้วยภูมิปัญญาบนบ้านเพื่อการสร้างเศรษฐกิจฐานน้ำบ้านนาเปื้อ ตำบลชาติหาราช อำเภอชาติหาราช จังหวัดพิษณุโลก ทุนวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

7. ประสบการณ์การทำงาน 17 ปี

7.1 ภาระสอน

7.1.1 อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม (2529 – ปัจจุบัน)

7.2 ภารกิจทาง

7.2.1 หัวหน้าภาควิชาการตลาด 5 ปี

7.2.2 หัวหน้าฝ่ายบริหาร 3 ปี

7.2.3 รองหัวหน้าคณะวิชาจิตวิทยาการจัดการ 5 ปี

7.2.4 คณบดีคณะวิทยาการจัดการ 2 ปี

7.2.5 รองอธิการบดี 4 ปี